

Lina - enkelten opissa

PIRJO KASKISOLA

Lina

© 2020 Pirjo Kaskisola

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-3849-8

Lina

Enkelten opissa

Lenkelit eivät kirjoita kirjoja. Heillä on keinonsa saada tärkeät asiat esille. Esimerkiksi sadut ovat siihen oivallisia. Tämän sadun avulla tutustut pieneen Lina-tyttöseen. Lina on pieni ilopilleri, joka tuo maailmaan lisää valoa ja rakkautta. Linan tulo oli selvillä jo kauan ennen hänen syntymäänsä. Maailmasta puuttui toivoa, ja vain rakkaus kykenee täyttämään tuon puutteen. Lina on siksikin, mutta, hetkinen, enkelithän eivät kirjoita, siihen valitsimme Naperotädin. Joten, oletko valmis? Linan tarina alkaa.

Navan magneetti katoaa

Lina on 6-vuotias, reipas, punatukkainen tyttö. Hän asuu pienen metsikön laidalla, kotoisessa mökissä äidin ja isän kanssa. Lina on jo kauan toivonut itselleen lemmikkiä ja kaupungilla olevaa pehmopupua. Pupun Lina on jo ristinyt Pitkäkorvapilkkupupuksi. Linalla riittää pupusta tarinaa jokaisen kaupunkireissun jälkeen. Vanhempien mielestä Linasta tulee silloin puhuva papupata. Kaupunkireissuilla Lina ihailee ohi kulkiessaan näyteikkunoiden erilaisia enkelikoristeita, sillä Lina rakastaa enkeleitä. Vanhemmat ovat siitä mielissään. Heille kaikki enkeleihin liittyvä tuo rauhallisen ja rakkaudellisen olotilan. Tänäpä on perheen viikoittainen kaupunkipäivä, sillä jääkaappi vaatii täytettä, kuten tuoreita ruokatarvikkeita. Näillä reissuilla vanhempien on vaikea saada Linaa pois erään lelukaupan ikkunasta. Tyttö ruttaa nenänsä lasiin niin, että siihen jää aina jälki. Vanhemmat nauravatkin, että pupulla taitaa olla magneettinapa, kun se niin kovasti vetää Linaa puoleensa. Tähän Lina aina toteaa, että hänen ja pupun pitää olla yhdessä, koska kukaan muu ei näe, miten kovasti pupu tahtoo omaan kotiin.

– Jos sä oisit mun oma Pitkäkorvapilkkupupu, ei sun tarvis ikinä enää asua ikkunalla. Pitäisin susta hyvää huolta ja ottaisin sut joka ilta viereeni nukkumaan. Sitten kun mä olen aikuinen, tulen hakemaan sut. Varmasti tulen, odota vaan, Lina hyrisee lasin takana.

Lina sanoo vanhemmille, että selvästi Pitkäkorvapilkkupupu nyökkää, iskee silmää ja lupaa odottaa Linaa. Vanhempia Linan harras toive koskettaa syvästi.

Tänään on aivan erilainen kaupunkipäivä. Lelukaupan ikkunassa Linaa kohtaa suuri tyhjiys. Pitkäkorvapilkkupupun paikka on tyhjää täynnä. Tyhjä, tyhjä tyhjä. Lina järkyttyy ja itkee vuolaasti.

– Joku on varastanut Pitkäkorvapilkkupupun! Äiti, isä, katsokaa! Apua, apua, auttakaa! Lina huutaa itkien. Lähistöllä olevat ihmiset kääntyvät katsomaan ihmetellen, kuka tai mikä mahtaa noin kovasti järkyttää pikku tyttöä.

– Nyt on navan magneetti kadonnut! By-ää, by-ää. Mun o-ma ra-kas pit-kä-kor-va-pilk-ku-pu-pu on hä-vin-nyt yh-yh-by-ää, Lina jatkaa ääni vapisten.

Menee hetki, ennen kuin vanhemmat saavat Linan rauhoittumaan. He kysyvät, eikö Lina ole pupun puolesta iloinen. Nythän se on päässyt omaan kotiin, sitähän Linakin on pupulle toivonut, ja se on varmasti onnellinen omasta perheestä. Vanhemmat muistuttavat Linaa, että on tärkeää osata iloita myös toisten puolesta, vaikka ei itse saisikaan mitään. Kenties ikkunalle ilmestyisi pian toinen samanlainen pupu tai jokin vielä suloisempi pehmolelu.

Jonkin ajan kuluttua Linan nyyhkytys lakkaa ja hän toteaa surullisella mutta tomeralla äänellä:

– Kyllä pupua on lykätänyt, mutta ei minua!

Vanhemmat ovat neuvottomia, sillä Lina ei tahdo mehulle ja jäätelöllekään, vaan haluaa heti ostosten jälkeen kotiin. Linalla on hirvuihin tarve mennä jakamaan kotimetsän lempipuulle huolensa, sillä jostakin kumman syystä salaisuuspuu aina ymmärtää, ja sen läheisyys lohduttaa Linaa. Siihen ei sanoja tarvita. Hiljaisuudessa mieli tyyntyy, sen Lina tietää. Linalla on tapana viedä lempipuunsa helmoihin leipää ja siemeniä metsän eläimiä varten. Eläinten seuraaminen tuntuu hyvältä Linan mielestä, eikä silloin voi olla pahalla tuulella. Metsän väki pitää siitä huolen. Tänään Lina ei ole varma, saattaako mikään häntä lohduttaa. Ei ehkä mikään.

Kenelle sinä tahdot jakaa huolesi?

Osaatko sinä vaihtaa pelon luottamukseen?

Tämä punatukkainen pieni Lina tyttö osaa. Hän tuo maailmaan valoa ja rakkautta.

Linan tulo oli selvillä jo monta sataa vuotta ennen hänen syntymäänsä. Maailmasta puuttui toivoa ja se huoletti taivasmaailmaa.

Enkelit pyytävät Linaa apurikseen jakamaan rakkauden ja ymmärryksen sanomaa ja vastaavat moniin Linan kysymyksiin.

Enkelit antavat Linalle kolme toivomusta, joiden tulee kohdentua koko maailmalle, ja niillä on hurja kiire, jotta rakkaus lisääntyisi ihmisten kesken.

Sadussa Lina jakaa mm. suojeleusenkelnensä kanssa rakkausämpäristä lohtua surullisiin koteihin. Lina seikkailee BöödiBöön ja Pitkäkorpilkkupupun kanssa mm. Voimakalliolla, Linan suosikkipaikalla.

Mutta miten kummassa Lina on saanut ystäväkseen pienen BöödiBöö lintusen ja miten Pitkäkorpilkkupupusta tulee ihme itselleen?

Kirja käsittelee tärkeitä aiheita; itsetunnon ylläpidosta, itsensä muokkaamisesta ja kiitoksen voimasta, sekä muistuttaa, että rakkaudella ei ole rajoja. Se opettaa sadun keinoin lapselle erilaisuuden hyväksymistä ja rakkauden monimuotoisuutta. Tämä satukirja tarjoaa lohtua ja toivoa kaikille.

Tätä tarinaa on verrattu Pikku Prinssiin ja Coelhon Alkemistiin lapsille, mutta kirjan sanoma sopii myös kaikille aikuisille.

Rakkaus on läsnä, se ei katoa koskaan.

Käy tykkäämässä LINA enkelten opissa-sivusta, sillä LINA on myös facebookissa.

Pirjo Kaskisola (1958) on Vantaalla asuva taiteilija-kirjailija ja ratkaisukeskeinen taideterapeutti. Hän valokuvaa, runoilee, kirjoittaa, maalaa ja tekee tilaustöitä niin yksityisille kuin yrityksillekin. Opiskellessaan taideterapian parissa hän ymmärsi että tähän häntä oli "johdateltu" monien vaikeuksien kautta...hän kuvaa tätä pyhäksi vaellukseksi oman sisäsyntyisen tiedon lähteelle.

Hän syttyy haasteista ja mielenkiintoisin asia hänen mielestään on ihmisen suhde ympärillä olevaan maailmaan ja suhtautuminen toisiimme.

Hän on kaiken elämän edessä nöyrä ja hänen sydäntään lähellä on luonto, lapset, eläimet ja vanhukset. Rakkauden ikiaikainen voima johdatti hänet tutkimaan henkisyyttä v 2002 kun hän jäi leskeksi. Hän tuntee olevansa silta, kahden maailman ja kaksien vastakohtakaisuuksien välillä, nähden yhtäaikaan molempiin suuntiin.

Pirjo Kaskisola työstää parhaillaan paitsi toista satukirjaansa, myös digitaalisessa muodossa olevia, matalan kynnyksen terapiapalveluja. Tämän lisäksi hän jatkaa digimaailman opiskeluaan. Harrastuksena hänellä on kilpatanssi.

BoD

